

Sygn. akt V CSP 1/11

POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 29 grudnia 2011 r.

sprawy ze skargi U. G.

na przewlekłość postępowania Sądu Najwyższego w Warszawie

w sprawie z powództwa U. G.

przeciwko Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w K.

o uchylenie oceny okresowej pracownika samorządowego

i dokonania nowej oceny,

umarza postępowanie.

Uzasadnienie

Powódka U. G. w skardze, która wpłynęła do Sądu Najwyższego w dniu 12 grudnia 2011 r., wniosła o stwierdzenie, że w sprawie z jej powództwa przeciwko Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w K. o uchylenie oceny okresowej pracownika samorządowego i dokonania nowej oceny nastąpiła przewlekłość postępowania, także w postępowaniu przed Sądem Najwyższym toczącym się pod sygnaturami: II PK 226/08 i II PK 274/10.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy (w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych) dwukrotnie orzekał w sprawie U. G., uwzględniając jej środki odwoławcze postanowieniem z dnia 4 lutego 2009 r. (sygn. akt II PK 26/08) oraz wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2011 r. (sygn. akt II PK 274/10). Skarżąca nie kwestionuje w istocie postępowań toczących się przed Sądem Najwyższym, zarzuca natomiast przewlekłość postępowania przed sądami powszechnymi. Dla rozpoznania jej skargi odnoszącej się do postępowań przed Sądem Najwyższym istotne jest przede wszystkim to, iż zostały one prawomocnie zakończone; ostatnie w dniu 6 kwietnia 2011 r., z przekazaniem akt Sądowi Apelacyjnemu. Skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki składa się w toku postępowania sądowego do sądu, przed którym te postępowanie się toczy (art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki - Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.). Na tle tego przepisu ukształtował się w judykaturze pogląd, że postępowanie skargowe wszczęte po prawomocnym zakończeniu sprawy, której skarga dotyczy, podlega umorzeniu jako bezprzedmiotowe (zob. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 6 stycznia 2006 r., III SPP 156/05, OSNP 2006, nr 23-24, poz. 374 i z dnia 27 marca 2009 r., I CSP 1/09, niepubl.). Skoro więc wzmiankowane postępowania przed Sądem Najwyższym zostały prawomocnie zakończone przed wniesieniem skargi U. G. należało w tej części skargi postępowanie umorzyć (art. 386 § 3, art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c w związku z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na

naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki).